

offentliges tilsyn med pengeinstitutternes bestyrelse af umyndiges midler. Sådanne regler findes ikke i dag, fordi overformyndieret som følge af, at den økonomiske administration og den materielle forvaltning sker i samme institution, automatisk påser overholdelsen af de regler i myndighedslovgivningen, som begrænser værgens dispositionsadgang over den umyndiges midler.

De tilsyns- og kontrolfunktioner, der i dag udføres af overformyndieret, vedrører godkendelse af ændringer i sikkerhed m. v. for bestyrede værdipapirer (særligt pantebreve) og revision af værgens regnskab over forbruget af den umyndiges indtægter i eller uden for overformyndieret. Man behandler her årligt ca. 7-800 godkendelsessager og ca. 4.200 værgemålsregnskaber. Ved udlægningen af aktivforvaltningen til pengeinstitutterne vil disse kunne overtage visse af overformyndierets opgaver vedrørende værdipapirer. Endvidere vil den gældende beløbsgrænse for aflæggelse af værgemålsregnskab blive justeret. Det fremtidige antal »overformyndierisager« kan herefter anslås til 3-400 godkendelsessager og ca. 3.200 sager om værgemålsregnskaber, eller i alt lidt over 3.500 sager årlig.

Overøvrighedens (statsamternes) nuværende tilsyns- og kontrolfunktioner inden for området omfatter i det væsentlige sager om godkendelse af udbetaling af beløb af den umyndiges kapital og godkendelse af udenretlige forlig, som værgen indgår på den umyndiges vegne, især i erstatningssager. Statsamterne har endvidere på visse områder samme kompetence som overformyndieret til at træffe afgørelse i sager om umyndiges midler i det omfang, disse midler gyldigt er holdt uden for overformyndierets bestyrelse. Det årlige sagsantal i statsamterne vedrørende umyndige er i bilag 2 til indenrigsministerens redegørelse fra maj 1980 om statsamterne for perioden 1977-78 opgjort til ca. 2.200 sager svarende til et fald på 18 pct. i forhold til den tidligere undersøgelse fra 1973-74, der er refereret i betænkning 731/1975 om den statslige administration på amtsplanet.

Bestræbelserne på i forbindelse med nedlæggelsen af overformyndieret og udlægningen af kapitalforvaltningen til pengeinstitutterne at opnå en modernisering og forenkling af kompetenceforholdene inden for umyndighedsområdet taler for at samle den meget beskedne sagsportefølje, der i dag er fordelt på de 14 statsamter og overpræsiediet, hos én myndighed. Denne myndighed skal tillige videreføre de tilsyns- og kontrolfunktioner, der hidtil har ligget i overformyndieret.

Justitsministeriet er derfor nået til det resultat, at samtlige tilsyns- og kontrolfunktioner inden for umyndighedsområdet bør samles i en central instans. Dette indebærer, at værger, skifteretter, advokater, eksekutorer, forsikringsselskaber, pengeinstitutter m. fl. altid skal rette henvendelse til samme myndighed, uanset hvor i landet den umyndige bor. Det gælder både ved spørgsmål i forbindelse med indlevering af midler til bestyrelse og ved spørgsmål, der opstår under bestyrelsesforløbet. Den centrale instans vil altid have kendskab til eventuelle tidligere sager vedrørende den enkelte umyndige, selv om den umyndige skifter bopæl. En centraliseret administration vil desuden give bedre mulighed for en ensartet sagsbehandling og en befæstelse af sagkundskaben på området. Ved at tilrettelægge tilsynet centralt vil det fremdeles gennem det eksisterende EDB-system i overformyndieret være muligt at foretage en samlet registrering af de umyndige og af forvaltningsstederne. Disse umiddelbart tilgængelige identifikationsoplysninger vil, udover at give mulighed for at besvare henvendelser fra omverdenen, være egnede til at danne udgangspunkt for et samlet tilsyn med pengeinstitutternes bestyrelse af umyndiges midler. Den EDB-mæssige registrering af forvaltningsstederne og det centraliserede tilsyn giver desuden mulighed for at tilrettelægge tilsynet med pengeinstitutterne som en stikprøvevis kontrol ud fra de samlede erfaringer om karakteren og kvaliteten af det enkelte pengeinstituts bestyrelse. Justitsministeriet har endelig lagt vægt på, at der er økonomiske fordele forbundet med denne løsning, jfr. nedenfor pkt. 10.

Justitsministeriets overvejelser har også omfattet den mulighed at henlægge de omhandlede tilsyns- og kontrolfunktioner til statsamterne med rekurs til justitsministeriet. Justitsministeriet har dog fundet, at de ovenfor anførte grunde fører til, at en central løsning bør foretrækkes.

8. Justitsministeriet har i forbindelse med de tidligere behandlinger af spørgsmålet om udskydelse af revisionen af overformyndieriloven redegjort for sine planer om at henlægge behandlingen af en række konkrete sager navnlig inden for myndigheds- og ægteskabslovgivningen til en ny institution under justitsministeriet. Hensigten med dette direktorat skulle være, at departementet på linje med de synspunkter, der er fremlagt i betænkningen fra administrationsudvalget af 1960 (nr. 301/1962) og i den senere redegørelse fra arbejdsgruppen vedrørende centraladministrationens organisation (nr. 629/1971), i højere grad skal kunne kon-